

АДМИНИСТРАТИВНОЕ ПРАВО И ПРОЦЕСС

УДК 342.9

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВНИХ ЕЛЕКТРОННИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ У КОНЦЕПЦІЇ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

Ганна БЛІНОВА,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

АНОТАЦІЯ

У науковій статті розглянуто соціальні, правові, політичні, економічні передумови необхідності активізації процесів електронної взаємодії між державними інформаційними ресурсами в межах реалізації концепції електронного урядування. Доведено, що основне призначення державних електронних інформаційних ресурсів – це задоволення інформаційних потреб органів публічної адміністрації. Визначено загальні засади правового регулювання формування, експлуатації, модернізації, ліквідації державних електронних інформаційних ресурсів. З'ясовано основне коло державних електронних інформаційних ресурсів та органів публічної адміністрації, що є їхніми держателями та користувачами. Систематизовано українське законодавство, що визначає порядок формування та функціонування державних електронних інформаційних ресурсів. Розглянуто нормативні акти, що визначають засади електронної взаємодії між державними інформаційними ресурсами. З'ясовано загальну тенденцію регулювання інформаційного обміну між органами публічної адміністрації без врахування необхідності врегулювання електронної взаємодії цифрових систем державних установ. Обґрунтовано, що регулювання електронної взаємодії цифрових систем державних установ повинно бути засноване на ґрунтовному їх аналізі та моніторингу, що спрямовані на усунення повторюваних і неточних відомостей у них. З'ясовано, що унеможливується процес взаємодії державних електронних ресурсів через відсутність загальних засад і принципів організації, функціонування, використання, зберігання державних електронних інформаційних ресурсів. Виявлено проблеми правового регулювання взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів органами публічної адміністрації в Україні та окреслено напрями їх вирішення.

Ключові слова: інформація, цифрові системи, електронні ресурси, органи публічної адміністрації, взаємодія, правове регулювання, електронне урядування.

LEGAL REGULATION OF INTERACTION OF STATE ELECTRONIC INFORMATION RESOURCES IN ELECTRONIC GOVERNANCE CONCEPTS IN UKRAINE

Hanna BLINOVA,
Candidate of Law Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Administrative Law, Process and Administrative Activities
of Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

SUMMARY

The article deals with social, legal, political and economic prerequisites for the need to intensify the processes of electronic interaction between state information resources within the framework of the implementation of the concept of e-government. It is proved that the main purpose of state electronic information resources is to meet the information needs of public administration bodies. The general principles of legal regulation of formation, operation, modernization, liquidation of state electronic information resources are determined. The main range of state electronic information resources and public administration bodies, which are their holders and users, has been clarified. The Ukrainian legislation defining the order of formation and functioning of state electronic information resources is systematized. Regulatory acts defining the principles of electronic interaction between state information resources are considered. The general tendency of regulating information exchange between public administration bodies has been clarified without taking into account the need to regulate electronic interaction of digital systems of public institutions. It is substantiated that the regulation of electronic interaction of digital systems of public institutions should be based on a thorough analysis and monitoring, aimed at eliminating repetitive and inaccurate information in them. It was found that the process of interaction of state electronic resources is impossible due to the lack of general principles and principles of organization, operation, use, storage of state electronic information resources. The problems of legal regulation of the interaction of state electronic information resources by the public administration bodies in Ukraine are identified and the directions of their solution are outlined.

Key words: information, digital systems, electronic resources, public administration bodies, interaction, legal regulation, e-government.

Постановка проблеми. У Цифровій адженді України – 2020 констатовано, що нині в Україні відсутня повноцінна електронна взаємодія між державними інформаційними ресурсами. Відсутність системної е-взаємодії призводить до того, що громадяни витрачають багато часу та ресурсів на одержання різних довідок і документів для подальшого отримання комплексних адміністративних послуг (наприклад, ліцензій, дозволів), а органи влади продовжують взаємодіяти «паперами» або змушені через відсутність електронної взаємодії дублювати (тобто вести власні) реєстри та системи. Ключовим рішенням є запровадження електронної взаємодії та інтеперабельності «цифрових» систем державних установ шляхом використання єдиних відкритих стандартів, вимог і форматів, зокрема запровадження системи електронної взаємодії та підключення до неї не менше 50 державних реєстрів, наповнення єдиного демографічного реєстру та зв'язування даних у різних реєстрах за допомогою ID громадянина, запровадження 100%-го обміну документами в електронній формі [18]. Реалізація цього глобального завдання потребує масштабної та кропіткої технічної роботи, а також якісного правового забезпечення. Нині вітчизняне законодавство регулює лише порядок формування та використання окремих електронних державних ресурсів, і лише щодо деяких з них на рівні відомчих документів передбачається наявність окремих інтегруючих елементів. Це в сукупності призводить до масштабного дублювання інформації в державних електронних ресурсах, невизначеності щодо її актуальності, штучного збільшення витрат державного бюджету на утримання таких реєстрів.

Стан дослідження. Питання правового регулювання створення та функціонування державних електронних інформаційних ресурсів, вдосконалення інформаційного забезпечення діяльності органів публічної адміністрації постійно висвітлюються у науково-практичних і публіцистичних статтях, наприклад, таких науковців, як М.О. Гетманцев, Н.І. Логінова, О.В. Підлубна, В.О. Смірнова, О.Г. Трофименко та інші. Водночас аналіз останніх публікацій засвідчив наявність прогалин у дослідженні актуальних проблем взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів і визначенні напрямів їх вирішення.

Мета і завдання статті. Десятиліття інформаційне забезпечення публічного управління в Україні демонструє відсутність якісної взаємодії державних електронних ресурсів, що призводить до нагромадження однакових відомостей у різних суб'єктів, дублювання функцій електронних ресурсів і зайвих витрат державного бюджету на їх утримання. Зазначене зумовило мету дослідження, а саме – систематизацію нормативно-правових актів, що регулюють функціонування та взаємодію державних електронних ресурсів, виявлення проблем правового регулювання взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів і формулювання пропозицій щодо їх усунення.

Виклад основного матеріалу. Запровадження електронної взаємодії та інтеперабельності «цифрових» систем державних установ шляхом використання єдиних відкритих стандартів, вимог і форматів дасть змогу створити ефективну систему електронного урядування.

Стратегія реформування державного управління України на 2016–2020 роки визначає електронне урядування як використання інформаційно-комунікаційних технологій для покращення ефективності системи державного управління, її прозорості та зручності, зокрема операційного компонента, що забезпечує діяльність державних органів. Основним завданням у цій сфері є створення (удоскона-

лення) реєстрів даних громадян, юридичних осіб, земельних ділянок і нерухомості, податків, соціального страхування, забезпечення функціональної сумісності систем і здійснення обміну даними на операційному рівні замість подання довідок та інших документів. Електронне урядування передбачає функціональну сумісність систем, що сприятиме здійсненню обміну даними між реєстрами та установами, відкритість реєстрів для користування органами державного управління із забезпеченням гарантованого захисту персональних даних, що сприятиме спрощенню процедури надання органами державного управління адміністративних послуг громадянам і юридичним особам із підтвердження фактів та інформації, що міститься в офіційних державних реєстрах, зокрема в електронній формі через вебсервіси [17].

Забезпечення електронної взаємодії державних інформаційних ресурсів і розвиток інфраструктури інтеперабельності є головним викликом для розвитку електронного урядування в Україні, що зазначено в Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки. Практично кожний державний орган стикається з необхідністю доступу до того чи іншого державного реєстру або бази даних. Електронні закупівлі, система електронних декларацій, єдине митне вікно тощо для свого повноцінного функціонування потребують інтеграції з багатьма державними реєстрами та базами даних. Відсутність електронної взаємодії державних систем не дає змоги спростити порядок надання послуг і виконати вимоги Закону України «Про адміністративні послуги» щодо заборони вимагати від суб'єктів звернення інформацію або дані, що перебувають в інших органах влади, тобто вже були надані громадянами раніше [16].

Якісна, логічно побудована на єдиних засадах, з урахуванням європейських і міжнародних принципів система інформаційного забезпечення органів публічної адміністрації, що включає всі державні електронні інформаційні ресурси, є основою електронного урядування та цифрової держави в Україні.

Постановою Кабінету Міністрів України «Про деякі питання електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів» передбачено запровадження системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів відповідно до вимог ЄС [1].

Положення про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів визначає загальні засади здійснення обміну електронними даними, крім інформації, що становить державну таємницю, між суб'єктами владних повноважень із державних електронних інформаційних ресурсів під час надання адміністративних послуг і здійснення інших повноважень відповідно до покладених на них завдань. Система електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів призначена для автоматизації та технологічного забезпечення обміну електронними даними між суб'єктами владних повноважень із державних електронних інформаційних ресурсів під час надання адміністративних послуг і здійснення інших повноважень відповідно до покладених на них завдань шляхом використання сервіс-орієнтованої архітектури, що є інтерфейсами прикладного програмування доступу до державних електронних інформаційних ресурсів, побудованими згідно з єдиними вимогами, а також шляхом використання єдиних форматів, протоколів, довідників, шаблонів і класифікаторів [2].

Порядок організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів визначає механізм організації електронної інформацій-

ної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів. Для організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів суб'єкти владних повноважень використовують засоби програмного комплексу Національного реєстру електронних інформаційних ресурсів. Державне агентство з питань електронного урядування створює за допомогою засобів програмного комплексу Національного реєстру особисті кабінети суб'єктів владних повноважень із розміщеними в них формами заявок постачальника і отримувача [4].

Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів ведеться з метою запровадження єдиної системи обліку електронних інформаційних ресурсів держави і формується з використанням новітніх досягнень у сфері інформаційно-телекомунікаційних технологій. Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів – це інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для реєстрації, обліку, накопичення, оброблення і зберігання відомостей про склад, зміст, розміщення, умови доступу до електронних інформаційних ресурсів і задоволення потреб юридичних і фізичних осіб в інформаційних послугах. До Національного реєстру включається інформація про державні електронні реєстри, кадастри, державні та інші обов'язкові класифікатори, а також інформаційні системи, які забезпечують їх функціонування та використовують інформацію з них. Замовником і утримувачем Національного реєстру є Державне агентство з питань електронного урядування. Створення, функціонування та вдосконалення ведення Національного реєстру забезпечується за бюджетні кошти, передбачені на цю мету Державному агентству з питань електронного урядування. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування та інші юридичні особи публічного права користуються інформаційним фондом Національного реєстру безоплатно [3].

Положенням про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів передбачено перелік пріоритетних державних електронних інформаційних ресурсів, що підлягають реєстрації в Національному реєстрі електронних інформаційних ресурсів: Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців і громадських формувань; Державний реєстр речових прав на нерухоме майно; Державний реєстр актів цивільного стану громадян; Єдиний реєстр довіреностей; Державний реєстр обтяжень рухомого майна; Державний земельний кадастр; Єдиний державний демографічний реєстр; Державний реєстр фізичних осіб – платників податків; Реєстр платників податку на додану вартість; Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги; Єдина інформаційна система Міністерства внутрішніх справ; Єдиний державний реєстр Міністерства внутрішніх справ щодо зареєстрованих транспортних засобів та їхніх власників; Державний реєстр загальнообов'язкового державного соціального страхування; Державний реєстр виборців; Єдиний державний реєстр судових рішень; Єдиний реєстр документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів; Єдиний реєстр об'єктів державної власності; Електронна система охорони здоров'я; Єдина державна електронна база з питань освіти [2]. Наведений вище перелік державних електронних інформаційних ресурсів не є вичерпним. Вітчизняне законодавство України передбачає функціонування та використання ще таких реєстрів, як: Єдиний

реєстр спеціальних бланків нотаріальних документів; Єдиний реєстр нотаріусів; Реєстр спеціальних бланків документів інформаційної системи Міністерства юстиції України; Спадковий реєстр; Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушення; Єдиний державний реєстр осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади»; Єдиний реєстр підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство; Єдиний реєстр арбітражних керуючих; Реєстр методик проведення судових експертиз; Державний реєстр атестованих судових експертів; Єдиний державний реєстр нормативно-правових актів; Електронний реєстр апостилів; Єдиний реєстр заборон відчуження об'єктів нерухомого майна; Реєстр прав власності на нерухоме майно; Державний реєстр іпотек; Реєстр неприбуткових установ та організацій; Державний реєстр друкованих ЗМІ та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності; Єдиний державний реєстр про державну реєстрацію створення юридичної особи та її відокремленого підрозділу, відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації, представництва, філії іноземної благодійної організації та інші реєстри. Усі реєстри створені для накопичення, систематизації та полегшення використання відповідної інформації для задоволення інформаційних потреб органів публічної адміністрації, суспільства та громадян.

Створення та функціонування зазначених державних електронних інформаційних ресурсів регулюється такими групами нормативно-правових актів як: 1) кодекси України: Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 р. № 2768-III, Податковий кодекс України від 2 грудня р. 2010 № 2755-VI; 2) закони України: «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» від 15 травня 2003 р. № 755-IV; «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 1 липня 2004 р. № 1952-IV; «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» від 1 липня 2010 р. № 2398-V; «Про Державний земельний кадастр» від 7 липня 2011 р. № 3613-VI; «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» від 20 березня 2013 р. № 51; «Про Державний реєстр фізичних осіб – платників податків та інших обов'язкових платежів» від 22 грудня 1994 р. N 320/94-ВР; «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 р. № 580-VIII; «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 8 липня 2010 р. № 2464-VI; «Про Державний реєстр виборців» від 22 лютого 2007 р. № 698-V; «Про доступ до судових рішень» від 22 грудня 2005 р. № 3262-IV; 3) постанови Кабінету Міністрів України: від 26 жовтня 2011 р. № 1141 «Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру речових прав на нерухоме майно»; від 22 серпня 2007 р. № 1064 «Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян»; від 5 липня 2004 р. № 830 «Про затвердження Порядку ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна»; від 17 жовтня 2012 р. № 1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру»; від 26 листопада 2014 р. № 669 «Про затвердження Порядку отримання, вилучення з Єдиного державного демографічного реєстру та знищення відцифрованих відбитків пальців рук особи»; від 18 жовтня 2017 р. № 784 «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного демографічного реєстру та надання з нього інформації, взаємодії між уповноваженими суб'єктами, а також здійснення ідентифікації та верифікації»; від 29 січня 2003 р. № 117 «Про Єдиний державний автоматизований реєстр осіб, які мають право на пільги»; від 12 грудня 2018 р. № 235 «Про затвердження

Положення про єдину інформаційну систему Міністерства внутрішніх справ та переліку її пріоритетних інформаційних ресурсів»; від 25 березня 2016 р. № 260 «Деякі питання надання інформації про зареєстровані транспортні засоби, їхніх власників та належних користувачів»; від 14 квітня 2004 р. № 467 «Про затвердження Положення про Єдиний реєстр об'єктів державної власності»; від 25 квітня 2018 р. № 411 «Деякі питання електронної системи охорони здоров'я»; від 13 липня 2011 р. № 752 «Про створення Єдиної державної електронної бази з питань освіти»; 4) накази Міністерства юстиції України: від 23 березня 2016 р. № 784/5 «Про затвердження Порядку функціонування порталу електронних сервісів юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи»; від 10 червня 2016 р. № 1657/5 «Про затвердження Порядку надання відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань»; від 24 липня 2008 р. № 1269/5 «Про затвердження Інструкції з ведення Державного реєстру актів цивільного стану громадян»; від 18 жовтня 2000 р. № 52/5 «Про затвердження Правил державної реєстрації актів громадянського стану в Україні»; від 28 грудня 2006 р. № 111/5 «Про запровадження Єдиного реєстру довіреностей та внесення змін і доповнень до деяких нормативно-правових актів Міністерства юстиції України»; від 29 травня 1999 р. № 29/5 «Положення про Єдиний реєстр довіреностей, посвідчених у нотаріальному порядку»; від 28 грудня 2006 р. № 111/5 «Про запровадження Єдиного реєстру довіреностей та внесення змін і доповнень до деяких нормативно-правових актів Міністерства юстиції України»; від 20 серпня 2004 р. «Про затвердження Інструкції про порядок ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна та заповнення заяв»; від 14 листопада 2014 р. № 1130 «Про затвердження Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість»; 5) нормативно-правові акти інших міністерств і відомств: Про затвердження Порядку надання Міністерством внутрішніх справ України інформації з Єдиного державного реєстру про зареєстровані транспортні засоби та їхніх власників Національному агентству з питань запобігання корупції [11]; Про затвердження Положення про реєстр застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування [6]; Про затвердження Порядку надання інформації з реєстру страховальників Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування [10]; Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень [7]; Про затвердження Порядку ведення єдиного реєстру документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів [8]; Про затвердження Порядку та умов користування Єдиним реєстром об'єктів державної власності [13]; Про затвердження Положення про Єдину державну електронну базу з питань освіти [5] та інші.

Більшість із наведених нормативно-правових актів містить загальні положення щодо інформаційної взаємодії органів публічної адміністрації, проте які не регламентують порядок взаємодії електронних державних ресурсів цих органів, що проявляється в синхронному оновленні інформації, автоматичній заміні та доповненні даними, відповідальності держателів цих реєстрів у разі порушень порядку їхньої взаємодії тощо. Наприклад, Порядок обміну інформацією між Міністерством доходів і зборів України, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального

страхування, затверджений Наказом Міністерства доходів і зборів України 19 вересня 2013 р. № 494 та Постановою правління Пенсійного фонду України 19 вересня 2013 р. № 16-1. Цей документ визначає порядок надання інформації з реєстру страховальників Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування Пенсійним фондом України до Міністерства доходів і зборів України, проте не стосується порядку взаємодії цього реєстру з іншими електронними ресурсами [12]. Таким же прикладом є Порядок інформаційної взаємодії Державного реєстру актів цивільного стану громадян та Єдиного державного демографічного реєстру, затверджений Наказом Міністерства юстиції України, Міністерства внутрішніх справ України від 14 червня 2018 р. № 1843/5/507 [14]. Відповідно до цього документа Інформаційна взаємодія здійснюється з використанням даних Реєстру та Єдиного державного демографічного реєстру, які містять конфіденційну інформацію про фізичну особу, на центральному рівні в електронному вигляді інформаційно-телекомунікаційними засобами із застосуванням засобів технічного та криптографічного захисту інформації з дотриманням вимог Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах». Інформаційну взаємодію забезпечують державне підприємство, яке належить до сфери управління Міністерства юстиції України, що визначене адміністратором Реєстру, та державне підприємство, яке належить до сфери управління Державної міграційної служби України, що визначене адміністратором Єдиного державного демографічного реєстру [14]. До цієї групи нормативно-правових актів також можна віднести Порядок обміну інформацією між Міністерством доходів і зборів України, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування [12] та інші.

Більшість нормативно-правових актів України регулює саме процеси інформаційного обміну між суб'єктами публічної адміністрації, проте не визначає засади взаємодії реєстрів. Окрему категорію нормативно-правових актів становлять документи, що містять засади взаємодії деяких реєстрів і відображають сучасні тенденції запровадження електронної взаємодії та інтероперабельності «цифрових» систем державних установ. Наприклад, Порядок обміну інформацією про відомості, що містять ознаки використання праці неоформлених працівників і порушеня законодавства про працю, затверджений Постановою правління Пенсійного фонду України від 29 травня 2017 р. № 11-1, визначає систему суб'єктів інформаційної взаємодії на центральному та територіальному рівнях, визначає їхні права та обов'язки щодо використання електронних реєстрів у цій сфері, їх ведення, оновлення та узгодження [15]. Проте цей документ містить тільки засади взаємодії електронних ресурсів у сфері праці. Більш ґрунтовно це питання врегульовано в Порядку здійснення верифікації та моніторингу пенсій, допомог, пільг, субсидій, інших соціальних виплат, затвердженому Постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2019 р. № 136, який вводить термін «верифікація» як комплекс заходів із збору та перевірки достовірності інформації, що визначена законодавством для призначення, нарахування та/або здійснення державних виплат і впливає на визначення права на отримання та розмір таких виплат, а також виявлення невідповідності даних у автоматизованих інформаційних системах, реєстрах, базах даних суб'єктів надання інформації. Верифікація державних виплат здійснюється в інформаційно-аналітичній платформі, яка розміщується на програмно-апаратному комплексі Мінфіну, шляхом проведення аналізу та порівняння параметрів

інформації, отриманої від суб'єктів надання інформації, за кожним реципієнтом [9]. Наведений приклад є одним із перших проявів процесів запровадження електронної взаємодії та інтеперабельності «цифрових» систем державних установ, заснованих на ґрунтовному їх аналізі та моніторингу, спрямованому на усунення повторюваних і неточних відомостей у них.

Висновки. З наведеної інформації можна зробити висновок про незрілість вітчизняного законодавства щодо стандартизації, систематизації та упорядкування процесів електронної взаємодії та інтеперабельності «цифрових» систем державних установ. Правове регулювання функціонування всіх державних електронних інформаційних ресурсів має певні вади, які яскраво проявляються та посилюються у процесі їхньої взаємодії.

Відсутність електронної взаємодії та її якісного правового регулювання між державними реєстрами призводить до необхідності дублювати інформацію, особливо ту, що стосується даних про особу, внаслідок чого відсутність електронної взаємодії не дає змогу будувати ефективні прозорі державні сервіси для населення та бізнесу. Унеможлиблюється процес взаємодії державних електронних ресурсів через відсутність загальних засад і принципів організації, функціонування, використання, зберігання державних електронних інформаційних ресурсів.

На нашу думку, потребує подальших наукових досліджень аналіз принципів функціонування державних електронних інформаційних ресурсів. При цьому ми вважаємо, що такі засади слід групувати за певними етапами, наприклад: принципи створення державних електронних інформаційних ресурсів, принципи зберігання інформації в державних електронних інформаційних ресурсах, принципи оновлення, передавання, перевірки, архівування, надання, обміну інформацією з ресурсів тощо. Це дасть змогу сформувати струнку систему державних електронних інформаційних ресурсів, що функціонуватиме на одних і тих же основних засадах, що, у свою чергу, підвищить рівень інтегрованості та сумісності державних електронних інформаційних ресурсів.

Список використаної літератури:

- Деякі питання організації електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів : Постанова Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 р. № 357. *Урядовий кур'єр* від 30.05.2018. № 100.
- Положення про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів : затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2016 р. № 606. *Урядовий кур'єр* від 14.09.2016. № 172.
- Положення про Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів : Постанова Кабінету Міністрів України від 17 березня 2004 р. N 326. *Офіційний вісник України* від 02.04.2004. № 11. Стор. 45. Ст. 665. Код акта 28119/2004.
- Порядок організації електронної інформаційної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів : затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 р. № 357. *Урядовий кур'єр* від 30.05.2018. № 100.
- Про затвердження Положення про Єдину державну електронну базу з питань освіти : Наказ Міністерства освіти і науки України 8 червня 2018 р. № 620. *Офіційний вісник України* від 02.11.2018. № 84. Стор. 272. Ст. 2790. Код акта 91900/2018.
- Про затвердження Положення про реєстр застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування : Постанова правління Пенсійного фонду України від 18 червня 2014 р. № 10-1 (у ре-

дакції Постанови правління Пенсійного фонду України від 27.03.2018 № 8-1).

7. Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень : Рішення Вищої ради правосуддя від 19 квітня 2018 р. № 1200/0/15-18. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1200910-18/print>.

8. Про затвердження Порядку ведення Єдиного реєстру документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів : Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 24 червня 2011 р. № 92 (у редакції Наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 16.07.2015 № 165). *Офіційний вісник України* від 05.08.2011. № 57. Стор. 175. Ст. 2312. Код акта 57716/2011.

9. Про затвердження Порядку здійснення верифікації та моніторингу пенсій, допомог, пільг, субсидій, інших соціальних виплат : Постанова Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 р. № 136. *Урядовий кур'єр* від 04.03.2016. № 43.

10. Про затвердження Порядку надання інформації з реєстру страхувальників Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування : Наказ Міністерства фінансів України від 21 липня 2017 р. № 651. *Офіційний вісник України* від 29.09.2017. № 76. Стор. 114. Ст. 2347. Код акта 87373/2017.

11. Про затвердження Порядку надання Міністерством внутрішніх справ України інформації з Єдиного державного реєстру про зареєстровані транспортні засоби та їх власників Національному агентству з питань запобігання корупції : Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 21 серпня 2018 р. № 689, Рішення Національного агентства з питань запобігання корупції 21 серпня 2018 р. № 1843. *Офіційний вісник України* від 02.10.2018. № 75. Стор. 67. Ст. 2518. Код акта 91570/2018.

12. Про затвердження Порядку обміну інформацією між Міністерством доходів і зборів України, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування : Наказ Міністерства доходів і зборів України від 19 вересня 2013 р. № 494, Постанова правління Пенсійного фонду України від 19 вересня 2013 р. № 16-1. *Офіційний вісник України* від 01.11.2013. № 82. Стор. 434. Ст. 3062. Код акта 69337/2013

13. Про затвердження Порядку та умов користування Єдиним реєстром об'єктів державної власності : Наказ Фонду державного майна України від 23 березня 2005 р. № 622. *Офіційний вісник України* від 06.05.2005. № 16. Стор. 101. Ст. 866. Код акта 32118/2005.

14. Про інформаційну взаємодію Державного реєстру актів цивільного стану громадян та Єдиного державного демографічного реєстру : Наказ Міністерства юстиції України, Міністерства внутрішніх справ України 14 червня 2018 р. № 1843/5/507. *Офіційний вісник України* від 03.07.2018. № 50. Стор. 131. Ст. 1780. Код акта 90647/2018.

15. Про Порядок обміну інформацією про відомості, що містять ознаки використання праці неоформлених працівників та порушень законодавства про працю : Постанова правління Пенсійного фонду України від 29 травня 2017 р. № 11-1. *Офіційний вісник України* від 11.08.2017. № 63. Стор. 143. Ст. 1921. Код акта 86786/2017.

16. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р. *Урядовий кур'єр* від 11.05.2018. № 88.

17. Стратегія реформування державного управління України на 2016–2020 роки : Розпорядження Кабінету Міністрів

України від 24 червня 2016 р. № 474-р. *Урядовий кур'єр* від 27.07.2016. № 139.

18. Цифрова адженда України – 2020 («Цифровий порядок денний» – 2020) : Концептуальні засади (версія 1.0). Першочергові сфери, ініціативи, проекти «цифровізації» України до 2020 року: Проект. URL: <https://uccr.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРА

Блінова Ганна Олександрівна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного

права, процесу та адміністративної діяльності Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Blinova Hanna Oleksandrivna – Candidate of Law Sciences, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Administrative Law, Process and Administrative Activities of Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs

uk_dgu@ua.fm

